

4420

(י"ח 3984)

ירושלים, 6.11.39

בבוקר נתקיימה ישיבת ההנהלה.
 מטרי על המצב הפוליטי, על השיחות עם המפקד, על המתכות שחורשת
 הממשלה. מטרי להנהלה שהנעתי לידני מסקנה, שעלי אולי לצאת לימים אחרים
 ללונדון (א) למסור לוייצמן לפני לכתו לאמריקה על המצב; (ב) להתייץ עם
 מברינו בלונדון על התגובה אם הממשלה תאזן באמצעים שהיא זוכת.
 מלבד מנסור תסכו כל חברי ההנהלה בצורך נטיעה זו.

אחר הצהרים באה אצלי משלחת של רביזיוניסטים: וואשיץ; יוניצ'מן
 ואלטרמן.

הם קבלו "סקודה" מלונדון להפגש אתנו ולברר שאלת הקינות, אם נשתף
 אותם בטעת חירות זו בקרנות: בקק'ל ובקרן היסוד, כלומר אם יקבלו את חלקם
 בלי טום קיפות, לא כחידים אלא כהסתדרות על יסוד טוויין סלא. עוסדות
 לצאת שמי משלחות: אחת עם הציר האירלנדי בריסקר בראש לדרום-אמריקה,
 השניה עם ז'בוטינסקי בראש לאמריקה, והם צריכים לדעת אם נשתף אותם בקרנות,
 או הסלמות שלהם יעסקו רק בטובות פוליטית, אם לא - אז יאספו כסף לכל
 הפנינים שלהם בארץ-ישראל.

ב. הם שואלים על סרטיפיקאטים. הם דורשים שיתנו להם מספר סרטיפיקאטים
 בהתאם למספר הפליטים שיש להם.

אמרתי ביחס לדבר השני: השאלה אינה אקטואלית, כי במחצית שנה זו
 אין טום שהיול.

אשר לשאלה הראשונה אין היא ברורה, אם כוונתם להשתתף בקרנות גם
 בפעולה לזכות הקרנות וגם בהנאה מהקרנות, או שהם רוצים רק ליהנות מהקרנות
 מבלי לעבוד בטבילן.

אלסמן הוציא סלגרסה וקרא לפני. ציין שבסלגרסה לא נאמר כלום על
 זאלתי.

אמרתי לו: בבקשה תפנו לזה ששלח לכם את הסלגרסה ותאלצו מה היא
 כוונתו, אם אתם טוכנים לעכוף בעד הקרנות ורוצים ליהנות מהן, או אתם
 דורשים רק שיתוף בהכנסות.

וואשיץ במקום תשובה על שאלה פשוטה ניסה להתפלסס.

(Handwritten signature)

חזרתי על שאלתי, ולאחר שלא קבלתי תשובה אמרתי שאני אסור להנהלה, שהיתה אצלי מטלח והציעה לי שאלה של שיתוף בקרנות. שאלתי אותם אם הכוונה היא לשיתוף גם בפעולה לסוגת הקרנות וגם בהנאה מהקרנות או רק שיתוף בהנאה ולא קבלתי תשובה על השאלה.

הם הודו לי שכך הוא הסג. שאלו שתי יקבלו תשובה. אמרתי: לא אוכל לתת תשובה בעצמי, אניא השאלה לישיבת ההנהלה, הישיבה תקיים ביום הראשון.

אסרו שיש להם חיראח שלונדון לקבל תשובה סיד, כי המסלחות עוסדות לצאת, לה יוכלו לחכות עד היום הראשון. אמרתי: אני מצטער שלא פנו אלינו אלצ ברוב האחרון לפני צאת המסלחות, מסופקני אם ההנהלה תוכל להתאסף לפני היום הראשון. שאלו אם יקבלו תשובה בכתב. אמרתי: שאלתם בעל-פה ותענו בעל-פה, אם הפנו אלינו בכתב תקבלו תשובה בכתב. אמרו שאולי יטלחו לנו סכתב לפני היום הראשון.

לפנות ערב חזרתי לתל-אביב. ב-6:00 באה אצלי מטלחת של "פועלי אגודת ישראל": מינץ, לנדוי, שין. הם סטרו שהסא והמתן שלהם עם "האגודה" נסתיים בקרע. הם אינם רוצה ש"האגודה" תהיה האפוסטרוטוס שלהם. הם חולקים על עטרת "האגודה" המסרבת להצטרף לסוכנות באופן קבוע. הם רוצים לבוא בדברים עם הסוכנות בלי אטנעות "האגודה" בכל הענינים הנוגעים להם: עליה, עבודה, כסחון. אמרתי להם, שאני מצטער על קרע זה. מבחינה כללית רצוי לנו ורצוי לענין, שהם יהיו יחד עם "האגודה", ואם כי הם בלי ספק יותר קרובים לי בתור יועלים, וגם רצונם להצטרף לסוכנות רצוי לי מאד, הרי מבחינה כללית לא הייתי רוצה שהם יקבלו עטרה כזאת שתרחיק אותם יותר מרי "האגודה", ויצטרפו באופן קבוע לסוכנות, כחשר "האגודה" כולה סרם הצטרפת, אולם ברור שאנחנו ברצון נקבל את תביעתם, שבכל הענינים הנוגעים להם נעמוד אתם בקשר ישר. רצוי שיגישו לנו סכתב בענין זה.

בערב נתקיימה בבית הקהיל' מטיבה של עסקני הקרן. דברו אוסישקין, אנוכי ורוקח.